

63

63

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE ARTĂ TEATRALĂ
ȘI CINEMATOGRAFICĂ
„ION LUCA CARAGIALE“
STUDIOUL DE TEATRU

STR. 30 DECEMBRIE Nr. 9 TELEFON 15.72.59

ONDINE

PIESĂ ÎN 3 ACTE

DE

JEAN GIRAUDOUX

TRADUCERE DE

OTILIA CAZIMIR

S T A G I U N E A 1 9 6 5 – 1 9 6 6

DISTRIBUȚIA

CAVALAREUL	DAN BORCIA
AUGUSTE	CONSTANTIN BABII
REGELE UNDINELOR	FLORIAN PITIȘ
SAMBELANUL	MIHAIL VELCESCU
REGELE	DAN DOBRE
I JUDECĂTOR	VIRGIL BOJESCU
II JUDECĂTOR	MARIUS NITZA
POETUL	NUȚU DAN
BERTRAM	RADU CRISTEA
PESCARUL ULRICH	VIRGIL PLATON
II PESCAR	CONSTANTIN COJOCARU
ÎMBLİNZITORUL DE FOCI	HORIA GEORGESCU
ONDINE	DANIELA ANENCOV
EUGENIE	ADRIANA MARINA POPOVICI
BERTHA	LUMINIȚA IACOBESCU
ISOLDA	ADINA RAȚIU
GRETE	ILEANA DUNĂREANU
FATA CARE SPALĂ VASE	ELIZA TÖZSER
UNDINELE	LINA PAPADOPOULOU
	CARMEN GALLIN
	IOANA LAZAROV
	CORNELIA HÎNCU

Clasa conf.: **GEORGE CARABIN**

Lector: **GEORGE RAFAEL**

Regia spectacolului: lector **GEORGE RAFAEL**

Scenografia: lector **TRAIAN NIȚESCU**

Machiaj: lector **MIHAI MARTA** Ilustrația muzicală: **LUCIAN IONESCU**

Lumini: **VICTOR FARMAZON** Sonorizare: **NICOLAE DOBRESCU**

Regia tehnică: **AURELIA MARCU**

Au mai colaborat la pregătirea spectacolului:

Grima: *Dobrin Petruța*; Peruci: *Aneta Gașcu*; Pictura: *Al. Stoian*; Executarea costumelor: *Elena Papadopol și George Miroiu*; Timplărie: *Vasile Comșa*; Tapițerie: *Constantin Băluță*; Încălțăminte: *Al. Zamfirescu*; Lăcrări mecanice: *Vasile Mateiuc*; Recuziter şef: *Alex. Georgescu*; Cabinieră şefă: *Maria Porim*; Mașinist şef: *Petre Maior*.

Teatrul lui Giraudoux

In teatrul francez dintre cele două războaie mondiale Jean Giraudoux a fost printre puținii dramaturgi care — fără retorismul tonului moralizator și totodată fără rezonanțe tragice profunde — a adus în piesele sale un simț al purității morale, un sens al demnității intelectuale și un lirism de o caldă umanitate.

A studiat cu pasiune antichitatea clasică, a cunoscut aprofundat literatura și cultura germană, a trăit pe front drama primului război mondial, după care a intrat în diplomație, călătorind în toată lumea: acestea au fost principalele date ale vieții lui Giraudoux și care au lăsat cele mai adinci urme în opera sa.

Cariera literară și-a inceput-o dedicîndu-se mai întii romanului. Asemenea pieselor sale scrise mai tîrziu, romanele lui Giraudoux nu urmăresc nici o prezentare insistență a mediului social, nici o intrigă dezvoltată și complicată, nici un studiu minuțios al caracterelor. Personajele lui au transparență lirică și valențe aproape de simboluri; în romane ca și în piese ele apar ca reflexe ale gîndurilor, visurilor, sentimentelor autorului. De asemenea, constantă pentru romancierul (puțin important) și dramaturgul (de mare succes) Giraudoux este tratarea unor subiecte sau motive literare luate din lumea antichității eline, în spirit modern, cu o înclinație specifică spre ironie și parodia literară, cu o inteligență suplă și cu o elegantă volubilitate de salon. Adeseori piesa lui apare ca un grațios (chiar prețios) joc spiritual și fantezist care, într-un stil ornat, manevrează cu dezinvoltură ironia, aluzia, paradoxul și anacronismul. Ceea ce nu lipsește însă din teatrul său (salvîndu-l de alexandrinism și de virtuozitate pusă) este refuzul vieții meschine, egoiste, rele, respectul pentru om și dragostea de umanitate, idei fundamentale, care dau teatrului său o certă grandoare, învăluită în atmosfera unui lirism delicat, melancolic, dar nu pesimist.

În alegerea subiectelor Giraudoux nu caută să fie original; excepție fac *Intermezzo* și *Nebuna din Chailot*. Prima, este o fantezie care pune în conflict aspirațiile spre puritate cu prozaica realitate burgheză; a doua,

ultima piesă a lui Giraudoux și — prin temă — unică în ansamblul operei sale dramatice, exprimă dezgustul scriitorului pentru lumea afaceriștilor, afirmind, drept principale valori ale vieții, libertatea și poezia.

În celelalte piese (*Electra*, *Iudita*, *Amphytrion 38*, *Războiul Troiei nu va avea ioc*) Giraudoux prelucrează legende antice în spirit contemporan eliminînd datele convenționale ale situațiilor și personajelor, umanizînd caracterele, dîndu-le sensuri complimentare, rezonanțe contemporane, reacții asemenea celor ale oamenilor de azi.

O adaptare (foarte liberă) după Fr. de la Motte Fouqué (influență românicilor germani e clară la Giraudoux, — ca și a simbolistului Materlinck) este și *Ondine* cea mai cunoscută piesă și poate cea mai caracteristică pentru concepția și stilul scriitorului. Exaltarea sentimentului iubirii în toată forță și puritatea sa, simbolizat în fermecătoarea *Ondine*; tentația de evadare dintr-o lume vulgară în lumea idealului moral; limpezimea dialogului, voluptatea conversației și a digresiunilor fin ironice, grația fanteziei (întreruptă de aluzii la viața reală) și tonalitatea umană a poeziei întregii piese, — fac din povestea *Ondinei* — a fetiței care „a adus în această lume bunătatea și dragostea”, cum spune un personaj — una din cele mai duioase poeme de iubire din tot teatrul modern.

Conținutul
OVIDIU DRIMBA

Prețul leu 0,50